# YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

7 päivänä heinäkuuta 1998 *

Asiassa T-65/98 R,

**Van den Bergh Foods Ltd,** aiemmin HB Ice Cream Ltd, Irlannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Dublin, edustajinaan solicitorit Malcolm Nicholson ja Michael Rowe, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Elvinger, Hoss & Prussen, 2 Place Winston Churchill,

kantajana,

vastaan

**Euroopan yhteisöjen komissio,** asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Barry Doherty ja Wouter Wils, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan soveltamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen (IV/34.073, IV/34.395 ja IV/35.436 — Van den Bergh Foods Limited) täytäntöönpanon lykkäämistä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

**määräyksen**

1 Van den Bergh Foods Ltd (jäljempänä Van den Bergh), aiemmin HB Ice Cream Ltd (jäljempänä HB), on nostanut yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 21.4.1998 jättämällään kannekirjelmällä EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan nojalla kanteen, jossa se vaatii EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan soveltamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen (IV/34.073, IV/34.395 ja IV/35.436 — Van den Bergh Foods Limited) kumoamista.

2 Van den Bergh on vaatinut samana päivänä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen jättämällään erillisellä asiakirjalla, että tämän päätöksen täytäntöönpanoa lykätään perustamissopimuksen 185 artiklan nojalla siihen asti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee pääasian, ja toissijaisesti, että asiassa päätetään perustamissopimuksen 186 artiklan nojalla muista toimista, jotka katsotaan kohtuullisiksi ja asianmukaisiksi.

3 Liiketoiminnassaan Mars Ireland -nimeä ja Masterfoods-nimeä käyttävä Master Foods Ltd (jäljempänä Mars), joka on Irlannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, jonka kotipaikka on Dublin ja jota edustaa solicitor Philip G. H. Collins, on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 4.5.1998 jättämällään hakemuksella pyytänyt saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeakseen komission vaatimuksia. Englannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö Treats Frozen Confectionary Ltd (jäljempänä Treats), jonka kotipaikka on Leeds (Englanti) ja jota edustaa solicitor Alasdair Bell, on esittänyt vastaavan väliintulohakemuksen 11.5.1998. Näiden molempien yhtiöiden prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Loesch & Wolter, 11 rue Goethe.

4 Väliintulohakemukset on annettu tiedoksi pääasian asianosaisille työjärjestyksen 116 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

5 Van den Bergh ilmoitti telefaksilla, joka kirjattiin saapuneeksi tuomioistuimeen 14.5.1998, ettei se vastusta Marsin väliintulohakemusta; Van den Bergh ilmoitti kuitenkin vastustavansa Treatsin väliintuloa, koska se katsoi, ettei asian ratkaisu koskenut riittävästi Treatsin etua. Van den Bergh vaati, että Marsille ja Treatsille toimitettaisiin sen kannekirjelmästä ja riidanalaisesta päätöksestä ainoastaan sellaiset versiot, joista on jätetty tietyt osat pois. Tämän vuoksi Van den Bergh luetteloi ne tiedot, joita se piti salaisina tai luottamuksellisina.

6 Komissio esitti 13.5.1998 kirjalliset huomautuksensa väliintulohakemuksesta. Komissio ilmoitti 20.5.1998 kirjatuissa erillisissä asiakirjoissa, ettei se vastusta kyseistä kahta väliintulohakemusta. Komissio esitti myös tiettyjä varauksia luottamuksellista käsittelyä koskevasta kantajan vaatimuksesta.

7 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamo pyysi 27.5.1998 päivätyillä kirjeillään Marsia ja Treatsia olemaan läsnä suullisessa käsittelyssä, ja kirjaamo toimitti näille välitoimihakemuksen siltä osin, kuin se ei ollut luottamuksellinen, sekä komission huomautukset tästä hakemuksesta.

8 Välitoimimenettelyn asianosaisia kuultiin 9.6.1998 pidetyssä suullisessa käsittelyssä.

9 Mars on lähettänyt 12.6. ja 25.6.1998 ja Van den Bergh 23.6. ja 24.6.1998 tuomioistuimen kirjaamoon telefaksit, joissa on tietoja Irlannin Supreme Courtissa vireillä olevasta oikeudenkäynnistä. Nämä asiakirjat on toimitettu muille asianosaisille.

## Oikeusriidan tausta

10 Van den Bergh, joka on Unilever NV:n ja Unilever plc:n täysin omistama tytäryhtiö, on Irlannin suurin jäätelön ja varsinkin välittömästi kulutettavaksi tarkoitetun jäätelön valmistaja. Sen toimintaperiaatteena on ollut, että se antaa Irlannissa pakastimia sen jäätelöjä myyvien vähittäismyyjien käyttöön sillä edellytyksellä, että pakastimia käytetään ainoastaan näiden jäätelöiden myymiseen.

11 Mars nosti maaliskuussa 1990 kanteen High Courtissa muun muassa sen vahvistamiseksi, että HB:n tekemiin, pakastimien käyttöönantamista koskeviin sopimuksiin sisältyvät yksinoikeuslausekkeet ovat kansallisen oikeuden ja perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan perusteella mitättömiä. HB nosti erillisen vastakanteen, jossa se vaati sellaisten määräysten antamista, joilla Marsia kiellettäisiin yllyttämästä vähittäismyyjiä rikkomaan näiden sopimusten yksinoikeuslausekkeita. Pääasian oikeudenkäyntien ollessa vielä vireillä High Court päätti huhtikuussa 1990 antaa tällaiset HB:n vaatimat määräykset.

12 High Court antoi 28.5.1992 tuomion näissä molemmissa asioissa. Se hylkäsi Marsin vaatimukset ja katsoi, että HB:n pakastimien käyttöä koskevat yksinoikeusehdot eivät olleet kansallisten tai yhteisön kilpailusääntöjen vastaisia. High Court

antoi myös pysyvän määräyksen, jolla kiellettiin Marsia yllyttämästä vähittäismyyjiä sijoittamaan sen jäätelöitä HB:n omistamiin pakastimiin.

13 Mars valitti tästä High Courtin tuomiosta 4.9.1992. Supreme Court katsoi 10.6.1998 pidetyssä suullisessa käsittelyssä, että käsiteltävänä olleeseen asiaan liittyi perustamissopimuksen tulkintaa koskevia kysymyksiä, minkä vuoksi se ilmoitti aikovansa pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla. Supreme Court totesi myös, että High Courtin antamaa kieltomääräystä sovellettaisiin edelleen valituksen käsittelyn ajan.

14 Samaan aikaan, kun Irlannin tuomioistuimet käsittelivät niissä vireille pantuja oikeudenkäyntejä, Mars kanteli 18.9.1991 HB:n toiminnasta komissiolle 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 (perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus; EYVL 1962, 13, s. 204; jäljempänä asetus N:o 17) 3 artiklan nojalla. Kyseinen kantelu koski sitä, että HB oli toimittanut suurelle määrälle vähittäismyyjiä pakastimia, joita sai käyttää vain sen tuotteita varten.

15 Komissio katsoi 29.7.1993 päivätyssä, HB:lle osoitetussa väitetiedoksiannossa, että HB:n jakelujärjestelmä on ristiriidassa perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan kanssa.

16 Komission kanssa käymiensä neuvottelujen jälkeen HB oli edelleen eri mieltä kuin komissio, mutta HB teki komissiolle tiettyjä ehdotuksia, joilla se pyrki siihen, että sen jakelujärjestelmään sovellettaisiin perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohtaan sisältyvää poikkeuslupamääräystä. Nämä ehdotukset toimitettiin komissiolle 8.3.1995, ja komissio antoi 10.3.1995 lehdistötiedotteen, jossa se totesi, että ehdotettujen muutosten vuoksi poikkeusluvan myöntäminen vaikutti ensi arviolta perustellulta. Tämän jälkeen komissio julkaisi 15.8.1995 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* asetuksen N:o 17 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tiedonannon.

17 Komissio lähetti kuitenkin 22.1.1997 HB:lle uuden väitetiedoksiannon, koska se katsoi, että viimeksi toteutetuilla muutoksilla ei ollut saavutettu odotettuja tuloksia niin, että pääsy myyntipaikoille olisi helpottunut. HB esitti näkemyksensä väitetiedoksiannosta.

18 Riidanalaisessa 11.3.1998 tehdyssä päätöksessään komissio

— katsoo, että perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa on rikottu sillä yksinoikeuslausekkeella, joka sisältyy Van den Berghin ja vähittäismyyjien välisiin, pakastimien käyttöönantamista koskeviin sopimuksiin ja jota sovelletaan niihin myyntipaikkoihin, joissa on ainoastaan Van den Berghin toimittama, välittömästi *kulutettavaksi tarkoitetun yksittäispakatun jäätelön säilyttämiseen* tarkoitettu pakastin tai useita tällaisia pakastimia ja joissa ei ole vähittäismyyjän omaa tai jonkin toisen jäätelönvalmistajan pakastinta (1 artikla);

— hylkää Van den Berghin hakemuksen saada perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan perusteella poikkeuslupa tämän päätöksen 1 artiklassa kuvaillulle yksinoikeuslausekkeelle (2 artikla);

— katsoo, että Van den Bergh on rikkonut perustamissopimuksen 86 artiklaa, kun se on suostutellut sellaisia irlantilaisia vähittäismyyjiä, joilla ei ole omaa tai jonkin toisen jäätelönvalmistajan pakastinta, tekemään sen kanssa yksinoikeusehdon sisältäviä pakastimien käyttösopimuksia tarjoamalla vähittäismyyjien käyttöön välittömästi *kulutettavaksi tarkoitetun yksittäispakatun jäätelön* säilyttämiseen käytettäviä pakastimia ja huolehtimalla näiden pakastimien kunnossapidosta niin, ettei vähittäismyyjille aiheudu pakastimista mitään suoria kuluja (3 artikla);

— määrää, että Van den Berghin on välittömästi lopetettava 1 ja 3 artiklassa tarkoitetut kilpailusääntöjen rikkomiset ja pidätyttävä tarkoitukseltaan tai vaikutukseltaan näitä vastaavista toimenpiteistä (4 artikla); ja

— määrää, että Van den Berghin on kolmen kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta ilmoitettava päätöksen 1 ja 3 artiklan täysi sanamuoto niille vähittäismyyjille, joiden kanssa sillä on tällä hetkellä pakastimia koskevia sopimuksia, joilla rikotaan perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa päätöksen 1 artiklassa tarkoitetulla tavalla, ja ilmoitettava näille, että kyseiset yksinoikeuslausekkeet ovat mitättömiä (5 artikla).

19 Päätöksessään komissio esittää yksityiskohtaiset oikeudelliset perustelut sille, miksi se on soveltanut perustamissopimuksen 85 artiklaa.

20 Komissio toteaa päätöksessään (157 kohta) muun muassa seuraavaa:

"Jäätelön toimittaja, joka haluaa aloittaa välittömästi kulutettavaksi tarkoitettujen jäätelötuotteidensa myynnin sellaisessa myyntipaikassa (eli uusi tulokas tähän myyntipaikkaan), jossa on jo ainakin yksi toiselle jäätelön toimittajalle yksinoikeudella varattu pakastin, voi onnistua näissä pyrkimyksissään ainoastaan, jos myyntipaikassa on myös pakastin, johon ei sovelleta yksinoikeussopimusta [— —] *tai* jos toimittaja pystyy suostuttelemaan vähittäismyyjän siihen, että se *joko* vaihtaa sillä jo olevan pakastimen *tai* asentaa sillä jo olevan pakastimen rinnalle toisen pakastimen tai useampia pakastimia."

21 Komissio katsoo päätöksessään (158—183 kohta) markkinatutkimuksen perusteella, että on epätodennäköistä, että vähittäismyyjät ryhtyvät kumpaankaan näistä toimenpiteistä. Komissio päättelee tämän vuoksi (184 kohta), että myyntipaikat ovat käytännössä sidottuja HB:hen.

22 Komissio toteaa päätöksessään myös, ettei kyseisille sopimuksille voida myöntää poikkeuslupaa perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan perusteella, koska ne eivät tehosta tuotteiden jakelua (222—238 kohta), eivät jätä kuluttajille kohtuullista osuutta näin saatavasta hyödystä (239—240 kohta), eivät ole välttämättömiä kyseis-

ten tavoitteiden saavuttamiseksi (241 kohta) ja koska niillä annetaan HB:lle mahdollisuus poistaa merkittävältä osalta kilpailu relevanteilla markkinoilla (242—246 kohta).

23 Perustamissopimuksen 86 artiklan soveltamisen osalta komissio toteaa päätöksessään, että HB:lla on Irlannissa määräävä asema välittömästi kulutettavaksi tarkoitetun, yksittäispakatun jäätelön markkinoilla.

24 Komissio toteaa päätöksessään seuraavaa (263 kohta):

"HB käyttää määräävää asemaansa relevanteilla markkinoilla 86 artiklan vastaisesti, kun se suostuttelee vähittäismyyjiä [— —], joilla ei ole omaa tai muun jäätelöntoimittajan kuin HB:n pakastinta välittömästi kulutettavaksi tarkoitetun jäätelön säilyttämiseen, tekemään pakastimien käyttösopimuksia yksinoikeusehdoin. Tämä suostuttelu tapahtuu niin, että HB tarjoaa vähittäismyyjien käyttöön pakastimia ja ylläpitää niitä, ilman että tästä aiheutuisi vähittäismyyjille mitään suoria kustannuksia."

## Oikeudellinen arviointi

*Väliintulohakemukset*

25 Marsin ja Treatsin väliintulohakemukset on tutkittava erikseen.

26 Marsin hakemuksen osalta on todettava, että riidanalainen päätös on tehty sen hallintomenettelyn päätteeksi, jonka komissio aloitti Marsin 18.9.1991 tekemän kantelun johdosta; kantelussaan Mars väitti, että sillä, että HB on toimittanut pakastimia suurelle määrälle vähittäismyyjiä yksinoikeusehdoin, ja niillä edellytyksillä, joilla HB antoi pakastimia vähittäismyyjien käyttöön, rajoitettiin kilpailua niin, että tämän vuoksi Mars ei saanut kyseisiin irlantilaisiin vähittäismyyntipaikkoihin myytäviksi välittömästi kulutettavaksi tarkoitettuja jäätelötuotteitaan. On myös riidatonta, että Mars on osallistunut aktiivisesti hallintomenettelyyn komissiossa. Lisäksi, kuten kantaja itse on korostanut kirjelmissään, kansallisessa tuomioistuimessa edelleen vireillä oleva oikeudenkäynti, jossa tämän asian kantaja ja Mars ovat asianosaisina, koskee sitä, onko HB:n Irlannissa tekemiin pakastimien käyttösopimuksiin sisältyvä yksinoikeuslauseke yhteisön kilpailusääntöjen mukainen.

27 Mars on näin ollen osoittanut, että sillä on intressi osallistua välitoimimenettelyyn tukeakseen komission vaatimuksia.

28 Toinen väliintulomahdollisuutta pyytänyt yritys eli Treats on esittänyt lähinnä kaksi perustelua sille, minkä vuoksi riidan ratkaisu koskee sen etua. Ensinnäkin Treats toteaa, että se toimii sekä Iso-Britannian että Pohjois-Irlannin välittömästi kulutettavaksi tarkoitetun jäätelön markkinoilla ja se on yrittänyt jo useita vuosia päästä Irlannin markkinoille. Treatsin pyrkimykset ovat kuitenkin olleet turhia, koska suurta määrää vähittäismyyjiä sitoo yksinoikeuslauseke, joka sisältyy niiden ja Van den Berghin välisiin pakastimien käyttösopimuksiin. Toiseksi Treats esittää, että se on osallistunut hallintomenettelyyn komissiossa.

29 Van den Bergh vastaa Treatsin väitteisiin toteamalla, ettei sen tiedossa ole, että Treats olisi vakavasti pyrkinyt kyseisille Irlannin jäätelömarkkinoille, ja että Treats ei näin ollen voi väittää, että näitä markkinoita koskeva välitoimimenettely koskisi sen etua. Lisäksi Van den Bergh esittää, että Treatsin osallistuminen hallintomenettelyyn komissiossa on ollut vain vähäistä ja että maaliskuun 1995 jälkeen se ei ole millään tavalla osoittanut olevansa kiinnostunut asian käsittelystä. Lisäksi mahdol-

linen Treatsin intressi koskee päätöksen perusteluja eikä varsinaista oikeusriidan ratkaisua.

30 On kuitenkin todettava, että — kuten Treats on suullisessa käsittelyssä esittänyt — Treatsin myynti irlantilaisille tukkumyyjille kolminkertaistui vuosien 1994 ja 1997 välisenä aikana ja että sen Pohjois-Irlantiin sijoittautunut jälleenmyyjä on alkanut myydä jäätelöä Irlannin markkinoilla. Lisäksi Treats on myynyt Irlannin markkinoilla pääasiassa jäätelöä, joka on tarkoitettu välittömästi kulutettavaksi.

31 Näin ollen on katsottava, että Treatsilla on riittävä intressi osallistua välitoimimenettelyyn tukeakseen komission vaatimuksia.

*Luottamuksellista käsittelyä koskeva vaatimus*

32 Van den Berghin vaatimus, jonka mukaan tiettyjä sen esittämiä tietoja on käsiteltävä luottamuksellisina, on syytä hyväksyä välitoimimenettelyn osalta, koska näitä tietoja voidaan ensi arviolta pitää työjärjestyksen 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla salaisina tai luottamuksellisina.

*Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus*

33 Perustamissopimuksen 185 artiklassa ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1) 4 artiklassa, sellaisena kuin tämä päätös on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä

93/350/Euratom, EHTY, ETY, määrätään, kun kyseisiä määräyksiä luetaan yhdessä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä kanteen kohteena olevan toimielimen toimen täytäntöönpanon lykättäväksi, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät.

34 Työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että hakemus täytäntöönpanon lykkäämiseksi otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos hakija on nostanut kanteen tästä toimenpiteestä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Saman artiklan 2 kohdassa määrätään, että tällaisessa hakemuksessa on ilmoitettava ne seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (fumus boni juris). Lisäksi niiden on oltava väliaikaisia siten, ettei niillä oteta ennalta kantaa riidanalaisiin oikeus- tai tosiseikkoihin eikä tehdä etukäteen tyhjäksi pääasiassa myöhemmin annettavan ratkaisun vaikutuksia (asia C-149/95 P (R), komissio v. Atlantic Container Line ym., määräys 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 22 kohta).

35 On tutkittava, täyttyvätkö nämä edellytykset tässä asiassa.

## Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

36 Kantaja muistuttaa, että se on vaatinut kanteessaan riidanalaisen päätöksen kumoamista niiltä osin kuin komissio on tässä päätöksessä todennut perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklaa rikotun.

37 Tältä osin se toteaa erityisesti, että päätöksessä on arvoitu ilmeisen väärin asian tosiseikkoja, minkä seurauksena siinä on tehty oikeudellisia virheitä. Kantaja pitää virheellisenä sitä komission näkemystä, jonka mukaan pakastimien käyttösopimuksiin sisältyvillä yksinoikeuslausekkeilla suljetaan Irlannin välittömästi kulutettavaksi tarkoitetun jäätelön markkinat.

38 Kantajan mukaan komissio on erityisesti väärässä katsoessaan, että kaikki sellaiset vähittäismyyjät, joilla on ainoastaan HB:n pakastimia, ovat "käytännössä sidottuja", ja että Irlannin välittömästi kulutettavaksi tarkoitetun jäätelön markkinat ovat todellisuudessa "suljetut".

39 Kyseisen de facto -sidonnaisuuden osalta kantaja esittää, että vähittäismyyjä voi käytännössä milloin tahansa irtisanoa pakastimien käyttösopimukset. Vähittäismyyjä voi näin ollen päättää korvata HB:n pakastimen omalla pakastimellaan tai toiselle jäätelöntoimittajalle kuuluvalla pakastimella taikka kahdella pienemmällä pakastimella, joista toinen tai molemmat voivat kuulua muulle yritykselle kuin HB:lle. Lisäksi vähittäismyyjä, jolla on HB:n pakastin, voi aina asentaa toisen pakastimen. Komissio on siis arvioinut väärin niitä mahdollisuuksia, joita vähittäismyyjillä on, jos ne haluavat korvata HB:n pakastimen jollakin muulla pakastimella tai asentaa lisää pakastimia. Komissio on näin ollen tehnyt virheen katsoessaan (päätöksen 184 kohdassa), että ne myyntipaikat, joissa on ainoastaan kantajan pakastin tai pakastimia, "voidaan katsoa käytännössä sidotuiksi HB:hen sen yksinoikeuslausekkeen vuoksi, jota sovelletaan välittömästi kulutettavaksi tarkoitetun jäätelön myynnissä".

40 Siltä osin, missä määrin kyseiset markkinat ovat suljetut, kantaja muistuttaa, että päätöksen mukaan niiden myyntipaikkojen osuus, joissa on ainoastaan yksi tai useampi kantajan pakastin, on noin 40 prosenttia kyseisistä markkinoista ja noin 40 prosenttia myynnistä näillä markkinoilla. Tämä markkina-analyysi on kuitenkin virheellinen, koska siinä otetaan huomioon myyntipaikkoja, jotka olisi jätettävä tarkastelun ulkopuolelle. Kantajan laskelmien mukaan vain noin kuusi prosenttia markkinoista voidaan katsoa suljetuiksi.

41 Kantaja väittää myös, että komissio on tehnyt oikeudellisia virheitä soveltaessaan perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa. Jos vertikaalisia sopimuksia arvioidaan sellaisen laadullisen lähestymistavan mukaisesti, jota High Court on soveltanut 28.5.1992 antamassaan tuomiossa, vähittäismyyjien kanssa tehtyjen sopimusten yksinoikeusehdot eivät kuulu perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Määrällistä lähestymistapaa soveltamalla päädytään kantajan mukaan

samaan lopputulokseen, koska tässä asiassa kilpailua ei ole konkreettisesti rajoitettu siinä määrin tuntuvasti, että perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa olisi sovellettava (ks. asia C-234/89, Delimitis, tuomio 28.2.1991, Kok. 1991, s. I-935; asia T-7/93, Langnese-Iglo v. komissio, tuomio 8.6.1995, Kok. 1995, s. II-1533 ja asia T-9/93, Schöller v. komissio, tuomio 8.6.1995, Kok. 1995, s. II-1611).

42 Kantaja väittää lisäksi, että kieltäytyessään myöntämästä sille poikkeuslupaa perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan perusteella komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen, koska tässä määräyksessä asetetut neljä kumulatiivista edellytystä ovat täyttyneet. Kantajan mukaan erityisesti ne edut, joita saadaan yksinoikeuslausekkeiden vuoksi, ovat tavallisesti riittävä peruste poikkeusluvan antamiselle; näitä etuja ovat jäätelön jakelukustannusten pienentyminen, se, että välittömästi kulutettavaksi tarkoitettuja jäätelöitä on saatavilla laajemmalla alueella, suurtuotannon edut, jotka liittyvät pakastinten hankkimiseen ja kunnossapitoon, *merchandising*in kehittyminen, tuotteen näkyvyyden lisääntyminen ja sen laadun turvaaminen. Komissio on kantajan mukaan itse aiemmin myöntänyt, että yksinoikeudet ovat välttämättömiä, jotta ne edut voitaisiin saavuttaa, joita on saatavissa kantajan ja vähittäismyyjien välisistä sopimuksista.

43 Kantajan mukaan komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen myös soveltaessaan tässä asiassa perustamissopimuksen 86 artiklaa, koska perusteena kyseisen artiklan soveltamiselle on ollut pääasiassa se, että HB:n katsotaan osittain sulkevan tekemillään pakastinten käyttösopimuksilla kyseiset markkinat.

44 Perustellakseen sen, että päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen on kiireellistä, kantaja esittää, että jos sen tekemiä sopimuksia muutettaisiin riidanalaisen päätöksen mukaisiksi, tästä seuraisi, että vähittäismyyjät sijoittaisivat välittömästi tai hyvin nopeasti muiden valmistajien jäätelöitä kantajan omistamiin ja kunnossapitämiin pakastimiin. Tästä aiheutuisi kantajalle taloudellista vahinkoa, ja markkinat muuttuisivat peruuttamattomasti. Jos ne vähittäismyyjät, joita päätös välittömästi koskee, ottaisivat tavakseen sijoittaa muiden valmistajien tuotteita kantajan pakastimiin, kantajalla olisi myöhemmin valtavia käytännön vaikeuksia yksinoikeusehdon palauttamisessa, jos päätös kumottaisiin pääasian oikeudenkäynnissä.

45 Lopuksi kantaja punnitsee kyseessä olevia intressejä eli yhtäältä sitä, millainen vahinko kantajalle aiheutuisi päätöksen täytäntöönpanosta, ja toisaalta komission intressiä saada sen toteama kilpailusääntöjen rikkominen päättymään. Kirjelmässään kantaja on erityisesti korostanut sitä, että Supreme Court mahdollisesti esittää yhteisöjen tuomioistuimelle perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla ennakkoratkaisupyynnön sen ratkaisemiseksi, onko kantajan ja vähittäismyyjien välisiin sopimuksiin sisältyvä yksinoikeuslauseke perustamissopimuksen määräysten vastainen. Lisäksi kantaja esittää, että jos täytäntöönpanoa ei lykätä, tällä mahdollisesti heikennetään tai kierretään voimassa olevan High Courtin määräyksen vaikutuksia.

46 Komissio katsoo, että täytäntöönpanon lykkäämistä koskevaa hakemusta ei voida tutkia niiltä osin kuin hakemus koskee päätöksen 1—3 artiklaa, koska nämä artiklat eivät ole sellaisia, että ne voitaisiin panna täytäntöön.

47 Lisäksi komissio korostaa päätöksen sanamuotoon viitaten, ettei päätöksessä todeta, että yksinoikeusehdon soveltaminen pakastimiin sinänsä olisi perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan vastaista. Siinä erityistilanteessa, joka vallitsee Irlannin jäätelömarkkinoilla, sopimuksista, joissa yksinoikeusehto otetaan periaatteessa käyttöön vain pakastimien osalta, seuraa kuitenkin käytännössä se, että yksinoikeus ulottuu myös myyntipaikkoihin (ks. vastaavasti em. asioissa Langnese-Iglo v. komissio ja Schöller v. komissio annetut tuomiot). Niiden myyntipaikkojen osuus, jotka ovat yksinoikeuslausekkeen vuoksi käytännössä sidottuja, on komission mukaan vähintään 40 prosenttia markkinoista ja 40 prosenttia myynnistä näillä markkinoilla. Tältä osin komissio kiistää sen kantajan väitteen, jonka mukaan vain kuusi prosenttia markkinoista voidaan katsoa suljetuiksi.

48 Komissio esittää lisäksi, ettei se tuomio, jonka High Court on yhteisön oikeutta soveltaen antanut kantajan ja Marsin välisessä oikeusriidassa, sido sitä millään tavalla. Tässä tuomiossa on tutkittu vuonna 1992 vallinnutta tilannetta, kun taas riidanalaisessa päätöksessä on otettu huomioon vuonna 1996 tehty markkinatutkimus ja vuoden 1997 markkinaosuudet. Lisäksi kantaja on muuttanut High Courtin

tutkimaa järjestelmää vuosien 1992 ja 1997 välisenä aikana, ja komissio on ottanut arvioinnissaan huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa Langnese-Iglo vastaan komissio ja Schöller vastaan komissio vuonna 1995 antamat tuomiot.

49 Perustamissopimuksen 86 artiklan soveltamisen osalta komissio toteaa lähinnä, että väärinkäytön käsite on objektiivinen.

50 Komissio kiistää muilta osin kaikki kantajan esittämät väitteet ja perustelut, ja se katsoo, että oikeuskäytännön perusteella kantajan ei voida katsoa täyttäneet fumus boni juris -edellytystä.

51 Komissio väittää myös, ettei kantaja ole osoittanut sitä, että asia on kiireellinen, eikä myöskään sitä, että se kärsisi vahinkoa eli että sen tuotteiden menekki pienenisi. Vahingosta, joka aiheutuu siitä, että Van den Berghin kilpailijat käyttävät hyväkseen sen pakastimia, komissio toteaa, että Van den Bergh voi saada investoimansa määrät takaisin vähittäismyyjiltä monella tavalla. Lopuksi komission mukaan on katsottava, että vaikka päätöksen täytäntöönpanoa ei lykättäisi, kantaja ei joutuisi tilanteeseen, joka saattaisi uhata sen olemassaoloa tai muuttaa lopullisesti sen markkinaosuuksia (ks. erityisesti asia T-168/95 R, Eridania ym. v. komissio, määräys 7.11.1995, Kok. 1995, s. II-2817, 42 kohta).

52 Mars on esittänyt suullisissa ja kirjallisissa huomautuksissaan, että sillä on välitön intressi kilpailla Van den Berghin kanssa kyseisillä tuotemarkkinoilla. Mars katsoo, että välitoimista päättävän tuomarin on otettava arvioinnissaan huomioon kuluttajien, vähittäismyyjien ja jäätelön toimittajien edut.

53 Treats katsoo, että päätös on pantava täytäntöön välittömästi, jotta poistettaisiin ne rakenteelliset esteet, jotka estävät pääsyn kyseisille Irlannin tuotemarkkinoille.

## Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

— *Fumus boni juris*

54 Asianosaiset ovat täysin eri mieltä siitä, millä edellytyksillä pääsy kyseisille markkinoille on käytännössä mahdollista ja missä määrin nämä markkinat ovat suljetut. Kantaja kiistää nimittäin, että kaikki sellaiset vähittäismyyjät, joilla on ainoastaan kantajan niiden käyttöön antamia pakastimia, olisivat "käytännössä sidottuja", ja että Irlannin välittömästi kulutettavaksi tarkoitetun jäätelön markkinat olisivat todellisuudessa "suljetut".

55 Markkinoiden sulkemisen osalta kantaja korostaa, että vaikka noin 40 prosentissa kaikista myyntipaikoista on ainostaan kantajan pakastimia, tämä ei tarkoita sitä, että kilpailevat jäätelön toimittajat eivät pääsisi 40 prosenttiin myyntipaikoista. Laskiessaan sitä, missä määrin markkinat ovat suljetut, komissio on tehnyt virheen erityisesti siltä osin kuin se on ottanut laskelmiin mukaan kaikki ne myyntipaikat, joissa on vähintään kaksi kantajan pakastinta, koska nämä myyntipaikat ovat selvästi sellaisia, että niissä on riittävästi tilaa myös vähittäismyyjän omalle pakastimelle tai toisen jäätelön toimittajan pakastimelle.

56 Tältä osin on korostettava, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa pääasian oikeudenkäynnissä, että komissio on tehnyt virheen arvioidessaan sitä, missä määrin markkinat ovat suljetut, tällä olisi selvästi vaikutusta sen arvioimiseen, missä määrin kilpailua kyseisillä markkinoilla on rajoitettu perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

57 Kantajan väitteitä siitä, missä määrin markkinat ovat suljetut, on näin ollen tutkittava lähemmin. Näin ei kuitenkaan voida tehdä osana tätä välitoimimenettelyä.

58 Siltä osin kuin perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun poikkeusluvan myöntäminen riippuu siitä, että tätä ennen on tutkittu, onko perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa rikottu, välitoimista päättävän tuomarin asiana ei myöskään ole tutkia niitä väitteitä, jotka koskevat poikkeusluvan edellytysten täyttymistä.

59 Riidanalaisen päätöksen alustavan tutkimisen perusteella on myös katsottava, että se, miten komissio on arvioinut kantajan menettelytapoja perustamissopimuksen 86 artiklan valossa, liittyy läheisesti siihen, miten komissio on arvioinut 85 artiklan 1 kohdan valossa niitä HB:n ja vähittäismyyjien sopimuksia, jotka koskevat välittömästi kulutettavaksi tarkoitetun HB:n jäätelön jakelua Irlannissa ja joiden mukaan HB toimittaa tuotteidensa säilyttämistä varten myyntipaikkoihin pakastimia sillä edellytyksellä, että pakastimiin sovelletaan yksinoikeuslauseketta. Komissio on nimittäin perustellut perustamissopimuksen 86 artiklan soveltamista seuraavasti: "Kun — kuten käsiteltävänä olevassa asiassa — yritys on määräävässä markkina-asemassa, yksinoikeudella tapahtuvaa tavaran toimittamista (siitä riippumatta, johtuuko yksinoikeus tämän yrityksen tekemien sopimusten tarkoituksesta tai vaikutuksesta) on pidettävä sellaisena markkinoille pääsyn esteenä, jota ei voida hyväksyä [— —]" (265 kohta). Päätelmä, jonka mukaan jäätelöä on toimitettu yksinoikeudella, perustuu siihen, että vähittäismyyjiä olisi hyvin vaikea taivuttaa korvaamaan HB:n pakastin muulla pakastimella tai asentamaan uusi pakastin. Kantaja on kuitenkin asettanut kyseenalaiseksi juuri tämän lähtökohdan, kun se on riitauttanut päätökseen sisältyvän komission arvioinnin siitä, millä edellytyksillä pääsy kyseisille markkinoille on mahdollista ja missä määrin nämä markkinat ovat suljetut.

60 On myös huomattava, että toimivaltainen kansallinen tuomioistuin on jo tutkinut, onko kantajan ja vähittäismyyjien välisiin pakastimien käyttösopimuksiin sisältyvä yksinoikeuslauseke ristiriidassa perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan kanssa.

Tämä tuomioistuin on todennut 28.5.1992 antamassaan tuomiossa, että yksinoikeuslauseke ei ole perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan tai 86 artiklan vastainen.

61 Kaiken edellä esitetyn perusteella ei voida katsoa, että kantajan kanneperusteet olisivat ensi arviolta täysin perusteettomia.

— *Kiireellisyys*

62 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan hakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava sen perusteella, onko tästä välitoimesta määrääminen tarpeen sen välttämiseksi, että lykkäämistä pyytävälle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Erityisesti silloin, kun vahingon aiheutuminen riippuu useasta tekijästä, tältä osin riittää, että vahingon aiheutuminen on ennustettavissa riittävällä todennäköisyydellä (ks. erityisesti asia C-280/93 R, Saksa v. neuvosto, määräys 29.6.1993, Kok. 1993, s. I-3667, 32 ja 34 kohta).

63 Käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalaisen päätöksen välittömästä täytäntöönpanosta seuraa se, että yksinoikeuslauseke, jota sovelletaan päätöksen 1 artiklassa tarkoitettuihin myyntipaikkoihin asennettuihin pakastimiin, on poistettava kyseisistä sopimuksista. Tämä tarkoittaa näin ollen sitä, että Irlannin markkinoilla useita vuosia sovellettu jakelujärjestelmä asetetaan kyseenalaiseksi. Jos nimittäin päätöksen täytäntöönpanoa ei lykätä, Van den Berghin kilpailijat kyseisillä markkinoilla — eli esimerkiksi Mars ja Treats — pyrkivät välittömästi saamaan omat tuotteensa näihin myyntipaikkoihin, joihin oli aiemmin vaikeampi päästä, pyytämällä tuotteidensa sijoittamista kantajalle kuuluviin pakastimiin. Tältä osin on syytä korostaa sen seikan merkitystä, että kyseisten tuotteiden myynti vaihtelee vuodenajoittain niin, että niitä ostetaan lähinnä kesäkuukausina.

64 Näin ollen siitä, että kantajan jakelujärjestelmä joutuu kyseenalaiseksi yksinoikeuslausekkeen poistamisen vuoksi, voi aiheutua vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

65 Tältä osin on ensinnäkin todettava, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen päätöksen, Van den Berghille korvattavan vahingon määrää olisi vaikea arvioida, koska kantaja ei voisi määrittää riittävän tarkasti, missä määrin todettu menekin pieneneminen johtuu voimakkaammasta kilpailusta markkinoilla tai huonosta säästä parhaimman myyntikauden aikana.

66 Toiseksi päätöksen välitön täytäntöönpano on omiaan muuttamaan markkinoita sillä tavalla, että on painavia syitä olettaa, että näitä muutoksia olisi hyvin vaikea tai mahdoton myöhemmin poistaa siinä tapauksessa, että kanne tässä asiassa hyväksytään. Tältä osin on katsottava, että kantaja on perustellusti vedonnut siihen, että jos päätös myöhemmin kumottaisiin, vähittäismyyjiä olisi äärettömän vaikea saada uudelleen noudattamaan yksinoikeuslauseketta sen usean kuukauden ajanjakson jälkeen, jolloin vähittäismyyjät ovat myyneet muiden valmistajien tuotteita kantajan pakastimissa.

67 On kuitenkin myös huomattava, että jos päätöksen täytäntöönpanoa lykätään, tämä on omiaan vahvistamaan nykyisiä markkinarakenteita ja tämä voi näin ollen estää Marsia, Treatsia ja muita Van den Berghin kilpailijoita myymästä tuotteitaan niiden vähittäismyyjien myyntipaikoissa, joita riidanalainen yksinoikeuslauseke sitoo.

68 Koska asiaa koskevat oikeudelliset seikat ja tosiseikat ovat tällaiset, on syytä punnita keskenään kyseessä olevia vastakkaisia intressejä, joista yksi on komission intressi palauttaa tehokas kilpailu kyseisille markkinoille.

69 Keskenään on punnittava näin ollen yhtäältä kantajan intressiä säilyttää jakelujärjestelmänsä muuttumattomana ja toisaalta komission intressiä saada sen toteama yhteisön kilpailusääntöjen rikkominen päättymään. Tältä osin on korostettava, että komission lainvastaiseksi katsoma yksinoikeuslausekkeiden sisällyttäminen pakastimien toimitussopimuksiin on ollut jo pitkään käytäntönä kyseisillä markkinoilla. Lisäksi hallintomenettely, jonka päätteeksi riidanalainen päätös on tehty, on kestänyt kauan osittain sen vuoksi, että komissio pyrki saamaan kantajan muuttamaan kantajan ja vähittäismyyjien välisiä, välittömästi kulutettavaksi tarkoitetun jäätelön jakelua koskevia sopimuksia niin, että kantaja ottaisi sopimuksissaan huomioon komission esiin tuomat ongelmat. Sen jälkeen kun komissio oli heinäkuussa 1993 lähettänyt ensimmäisen väitetiedoksiantonsa, jossa komissio katsoi alustavasti, että silloinen jakelujärjestelmä oli perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan vastainen, kantaja teki useita sitoumuksia, jotka ilmoitettiin komissiolle maaliskuussa 1995 ja joilla kantaja pyrki siihen, että sille myönnettäisiin poikkeuslupa perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan perusteella. Näiden sitoumusten vuoksi komissio aikoi tehdä perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamista koskevan päätöksen, minkä vuoksi se julkaisi elokuussa 1995 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* asetuksen N:o 17 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tiedonannon. Komissio lähetti siis tammikuussa 1997 uuden väitetiedoksiannon kantajalle ainoastaan sen vuoksi, että se katsoi, etteivät sopimuksiin tehdyt muutokset olleet avanneet markkinoita alun perin ajatellulla tavalla. Tällaisessa tilanteessa komissio ei voi vedota siihen, että päätöksen välitöntä täytäntöönpanoa olisi pidettävä välttämättömänä.

70 Lisäksi on otettava huomioon se, että kansallinen tuomioistuin, joka käsitteli Marsin ja kantajan välisen oikeusriidan, katsoi, että kantajan jakelujärjestelmä ei ollut perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan vastainen, ja antoi pysyvän kieltomääräyksen Marsia vastaan. Supreme Court tutkii parhaillaan tätä High Courtin 28.5.1992 antamaa tuomiota. Supreme Court totesi 10.6.1998 pidetyssä suullisessa käsittelyssä aikovansa pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla, koska sen käsiteltävänä olevaan asiaan liittyy perustamissopimuksen tulkintaa koskevia kysymyksiä, ja Supreme Court pysytti Marsia vastaan annetun pysyvän kieltomääräyksen. Siten komission ja kansallisen tuomioistuimen näkemykset perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan soveltamisesta poikkeavat ensi arviolta selvästi toisistaan.

71 Vaikka komission tehtävänä on Euroopan yhteisön kilpailupolitiikan täytäntöönpano ja suunnittelu, sillä ei kuitenkaan ole yksinomaista toimivaltaa soveltaa perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa ja 86 artiklaa, vaan se jakaa kansallisten tuomioistuimien kanssa toimivallan soveltaa näitä määräyksiä (em. asia Delimitis, tuomion 44 ja 45 kohta). Tästä yhteisön kilpailusääntöjä koskevasta toimivallan jaosta on aiheutunut nyt esillä olevassa asiassa se, että 11.3.1998 tehty komission päätös on sisällöltään ristiriidassa vuonna 1992 annetun High Courtin tuomion kanssa.

72 Koska tällainen ristiriita on vastoin yleistä oikeusvarmuuden periaatetta, tästä ristiriidasta aiheutuvia vahingollisia vaikutuksia on mahdollisuuksien mukaan rajoitettava. Odotettaessa sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa tuomion pääasiassa, niissä hyvin poikkeuksellisissa olosuhteissa, jotka ovat ominaisia nyt esillä olevalle asialle, on syytä olla vaikuttamatta vahingollisesti Supreme Courtissa vireillä olevaan oikeusriitaan, varsinkin kun Supreme Court on tuonut esiin aikomuksensa esittää yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksen, jotta asia käsiteltäisiin yhteisön oikeuden mukaisesti, ja pysyttänyt annetun kieltomääräyksen.

73 Kun nämä seikat otetaan huomioon, komission intressi saada kilpailusääntöjen rikkominen päättymään ei voi olla painavampi kuin kantajan intressi suojata käyttämäänsä jakelujärjestelmää ja intressi rajoittaa niitä vaikutuksia, joita aiheutuu perustamissopimuksen määräysten soveltamisesta keskenään ristiriitaisella tavalla, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutkii pääasian.

74 Näin ollen riidanalaisen päätöksen välittömästä soveltamisesta jo pääasian oikeudenkäynnin kuluessa voi paitsi aiheutua vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa kantajalle, myös seurata oikeusvarmuuden kannalta ongelmallinen tilanne. Näiden ongelmien välttämistä tärkeämpänä ei voida pitää siihen epäkohtaan puuttumista, että Van den Berghin kilpailijoilla on vaikeuksia tuotteidensa jakelussa mahdollisten rakenteellisten esteiden takia.

75 Siksi kyseisten intressien punninnan perusteella on katsottava, että päätöksen täytäntöönpanoa on lykättävä.

76 Kun otetaan huomioon tämän asian olosuhteet, on katsottava, että edellä 74 kohdassa mainitut ongelmat ovat painava syy katsoa, ettei välitoimihakemuksen kohteena olevaa päätöstä ole pantava välittömästi täytäntöön, ja tämän vuoksi komission vaatimus, jonka mukaan lykkääminen ei voi koskea päätöksen 1, 2 ja 3 artiklaa, on hylättävä.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

**1) Master Foods Ltd ja Treats Frozen Confectionary Ltd saavat osallistua asian T-65/98 R käsittelyyn tukeakseen vastaajan vaatimuksia.**

**2) Van den Bergh Foods Ltd:n vaatimus, jonka mukaan tiettyjä täytäntöönpanon lykkäämistä koskevaan hakemukseen ja EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan soveltamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1998 tehtyyn komission päätökseen (IV/34.073, IV/34.395 ja IV/35.436 — Van den Bergh Foods Limited) sisältyviä tietoja on käsiteltävä luottamuksellisina, hyväksytään välitoimimenettelyn osalta.**

3) Tämän komission päätöksen täytäntöönpanoa lykätään siihen asti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa tuomion pääasiassa.

4) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 7 päivänä heinäkuuta 1998.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti